

Rezolutīvā daļa

- 1) Valsts tiesai ir jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai – kas saskaņā ar Protokola (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu 1. un 2. pantu, kā arī 4.a panta 1. punktu nav piemērojama šīs tiesas dalībvalstī –, lai interpretētu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, normas, kuras savukārt saskaņā ar šī protokola 4. pantu minētajā dalībvalstī ir piemērojamas.
- 2) Direktīvas 2013/33 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru personai, kura lūdz starptautisko aizsardzību, tiek liegta piekļuve darba tirgum, pamatojoties tikai uz to, ka attiecībā uz viņu ir ticis pieņemts lēmums par pārsūtīšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalstī, kas ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no dalībvalstīm.
- 3) Direktīvas 2013/33 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:
  - persona, kura lūdz starptautisko aizsardzību, var tikt vainota, ka lēmums par starptautiskās aizsardzības pieteikumu pirmajā instancē tiek pieņemts ar kavēšanos, ja to ir izraisījusi pieteikuma iesniedzēja nesadarbošanās ar kompetentajām iestādēm;
  - dalībvalsts nevar vainot personu, kura lūdz starptautisko aizsardzību, par to, ka lēmums par starptautiskās aizsardzības pieteikumu pirmajā instancē tiek pieņemts ar kavēšanos tādēļ, ka šis pieteikuma iesniedzējs nav iesniedzis savu pieteikumu pirmajā dalībvalstī, kurā tas ir ieceļojis, Regulas Nr. 604/2013 13. panta izpratnē;
  - dalībvalsts nevar vainot personu, kura lūdz starptautisko aizsardzību, par to, ka tās pieteikums tiek izskatīts ar kavēšanos, kas radusies tādēļ, ka šis pieteikuma iesniedzējs ir vērsies tiesā ar [lēmuma] iedarbību apturošu pārsūdzību par viņa pārsūtīšanas lēmumu, kurš ir ticis pieņemts saskaņā ar Regulu Nr. 604/2013.

(¹) OV C 220, 1.7.2019.
OV C 255, 29.7.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 13. janvāra spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Vācijas Federatīvā Republika/XT

(Lieta C-507/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā politika patvēruma un alternatīvās aizsardzības jomā – Tiesību normas, kas attiecas uz nosacījumiem, kuri ir jāizpilda trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, lai tie varētu saņemt starptautisko aizsardzību – Direktīva 2011/95/ES – 12. pants – Bēgļa statusa liegšana – Palestīnas izcelsmes bezvalstnieks, kas ir reģistrēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūrā Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA) – Nosacījumi, lai ipso facto izmantotu Direktīvu 2011/95 – UNRWA aizsardzības vai palīdzības izbeigšana)

(2021/C 72/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika

Atbildētājs: XT

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūra Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA) aizsardzība vai palīdzība ir izbeigta, veicot individuālu visu attiecīgās situācijas būtisko elementu izvērtējumu, ir jāņem vērā visi UNRWA darbības teritorijas apgabali, kuru teritorijai Palestīnas izcelsmes bezvalstniekam, kas ir atstājis šo teritoriju, ir konkrēta iespēja piekļūt un tur droši uzturēties.
- 2) Direktīvas 2011/95 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka nevar uzskatīt, ka UNRWA aizsardzība vai palīdzība ir izbeigta, ja Palestīnas izcelsmes bezvalstnieks ir atstājis UNRWA darbības teritoriju no kāda šīs teritorijas apgabala, kurā viņš atradās smagas personiskās nedrošības stāvoklī un kurā šī iestāde pat nevarēja sniegt šim bezvalstniekam savu aizsardzību vai palīdzību, lai gan, pirmkārt, viņš ir ieradies šajā apgabalā brīvprātīgi no cita minētās teritorijas apgabala, kurā viņš neatradās personiskas smagas nedrošības stāvoklī un, otrkārt, viņš, pamatojoties uz konkrētu viņa rīcībā esošu informāciju, nevar ne sagaidīt, ne saņemt UNRWA aizsardzību vai palīdzību apgabalā, kurā viņš ir ieradies, ne arī tuvākajā laikā atgriezties izcelsmes apgabalā, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 348, 14.10.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 13. janvāra spriedums (*Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret MM

(Lieta C-414/20 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – Nodošanas procedūras starp dalībvalstīm – 6. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Eiropas apcietināšanas orderis, kas izsniegts, pamatojoties uz valsts lēmumu par atzīšanu par aizdomās turēto – Jēdziens “lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku” – Valsts lēmuma par apcietinājuma piemērošanu neesamība – Sekas – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)

(2021/C 72/09)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

MM

Piedaloties: Spetsializirana prokuratura

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “izsniegšanas tiesu iestādes” statuss šīs tiesību normas izpratnē nav atkarīgs no tiesas kontroles esamības attiecībā uz lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu un valsts lēmumu, uz kuru iepriekš minētais lēmums ir balstīts.